Р Е Ш Е Н И Е
№ 3076

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **7258** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 14, ал. 3, изр. последно от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), във вр. с чл. 19, ал. 8 от Правилника за прилага на ЗСПЗЗ (ППЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба на В. Н. Н., действащ чрез упълномощен процесуален представител адвокат П. К., срещу Решение № I-35-69 от 16.05.2013г. на Софийски районен съд,Гражданско отделение, 35 състав,постановено по гр.д. № 20759/2012г.

В жалбата са въведени основания за неправилност на съдебното решение, поради постановяването му в нарушение на съдопроизводствените правила, материалния закон и необоснованост. Излагат се възражения, че Софийски районен съд не е събрал относимите за изясняване на спора писмени доказателства, не е извършил преценка за действителната стойност на имота и не е определил законосъобразно и справедливо обезщетение, съобразно методиката в приложимата Наредба за реда за определяне на цени на земеделски земи /НРОЦЗЗ/ .

Изразено е искане да бъде постановено съдебно решение, с което да се отмени обжалваното решение на първостепенния съд, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Претендира се присъждане на направените разноски в производството.

Ответникът - Общинска служба по земеделие - О. купел в писмено становище, вх. № 1027950 от 12.07.2013г. на СРС поддържа неоснователност на касационната жалба. Сочи, че определената с обжалваното решение № 1246 от 15.02.2012г. на ОСЗ О. купел стойност на обезщетение е изготвено по информационна система ФЕРМА(r) ФЕРМА- ОБЕЗЩЕТЕНИЯ на база формиране на средни цени лв/дка,съгласно Наредбата на МС за условията и реда за установяване на текущи пазарни цели на земеделските земи, приета с Постановление от 26.05.1998г. /ДВ бр.64 от 98,посл.изм. бр.45/2008г./. Представя протокол за формиране на средни цени лв/дка по категории землището на кв. С..

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение относно неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това четиринадесетдневен преклузивен срок

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Със съдебно решение № I-35-69 от 16.05.2013г., постановено по гр.д. № 20759/2012г., Софийски районен съд, Гражданско отделение, 35 състав е отхвърлил жалбата на В. Н. Н. срещу решение № 1246 от 15. 02. 2012г. на ОСЗ О. купел, с което е определено за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделски земи от 1.889 дка, IV категория и 0.680 дка, IV категория и е определено обезщетение със земя и/или поименни компенсационни бонове на стойност 2 155 лева на наследниците на В. Д. А.. За да достигне до извода, че оспореният пред него индивидуален административен акт на Общинска служба по Земеделие - О. купел е законосъобразен първостепенния съд е приел, че същият е бил постановен в съответствие с разпоредбите на Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи / НРОЦЗЗ/.

Контролът, който Софийски районен съд е бил длъжен да упражни при проверката на действителността и законосъобразността на решение № 1246 от 15.02.2012г. на ОСЗ - О. купел се е свеждал до обсъждане на критериите по чл. 146 АПК и в частност дали фактическите констатации, приети за установени от административния орган правилно са били подведени под съответните разпоредби на закона. В настоящия случай първоинстанционният съд е разгледал и се е произнесъл по същество на административноправния спор, като е изследвал съответствието на обжалваното решение с нормата на материалния закон, послужила за неговото издаване, но крайните си правни изводи е постановил при неизяснена фактическа обстановка.

Решенията на Общинските служби по земеделие са индивидуални административни актове, които се постановяват от компетентния по местонахождението на недвижимите имоти орган по поземлена собственост при подадено по реда на чл.11 ал.1 вр.чл.12 ал.1 ЗСПЗЗ заявление. Преценката за законосъобразност, която съдът прави в производството по чл.19 ал.8 ППЗСПЗЗ относно издадените административни актове се свежда до анализиране на визираните в нормата на чл. 146 АПК критерии, а именно: административният акт да е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на материално-правните и процесуално-правните предпоставки за това и да е съобразен с целта на закона. Неспазването на някое от

тези изисквания за действителност на административните актове води до тяхното опорочаване и отмяна или изменение от съда съобразно неговата компетентност по смисъла на чл. 172 АПК.

В процесното спорно административно правоотношение с решение № 1246/15.02.2012г. на ОСЗ О. купел, постановено по преписка с вх. № 1246/27.06.2008г., на наследниците на В. Д. А., един от които е В. Н. Н. (удостоверение за наследници № 96/13.04.2007г. на Столична община, район О. купел) е определено обезщетение с поименни компенсационни бонове в размер на 2155,00 лева за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделски земи от 1.889 дка, IV категория и 0.680 дка, IV категория.

Настоящият съдебен състав приема, че решението по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ е част от обезщетителната процедура по ЗСПЗЗ, съответно ППЗСПЗЗ. Според посочената разпоредба, решението на ОСЗ се съобщава на заинтересованите лица по реда на ГПК и подлежи на обжалване само по отношение стойността на дължимото обезщетение. Решението по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ се постановява на основание влязло в сила решение по чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ. За процесните имоти: ливада от 1.889 дка, находящ се в землището на С., в м. „Голема могила", к.л. № 396, имот № 872 от кадастрален план, изработен 1958 година и нива от 0.680 дка, находящ се в землището на С., в м. 'Горни смърдан", к.л. № 351, имот № 33 от кадастрален план, изработен 1958 година е приложима нормата на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, съгласно която, когато имотите попадат в границите на урбанизираните територии, или са извън тях, но са застроени, или върху тях са проведени мероприятия, които не позволяват реалното им връщане, собствениците, респективно техните наследници, имат право на обезщетение по тяхно искане с равностойни земи от общинския поземлен фонд и/или с поименни компенсационни бонове. В случая не се спори между страните, че правото на собственост върху посочените земеделски имоти не може да се възстанови в неговите стари реални граници и подлежи на обезщетяване по посочения ред.

Определянето на стойността на дължимото обезщетение се извършва съгласно издадената на основание чл. 36, ал. 2 от ЗСПЗЗ Наредба за условията и реда за установяване на текущи пазарни цени на земеделските земи, приета с ПМС № 118 от 26.05.1998 г., обн. в ДВ, бр. 64/1998 г., с последващи изменения и допълнения, включително и в заглавието й - Наредба за реда за определяне на цени на земеделските земи - ДВ, бр. 75/2006г. В тази наредба са нормативно регламентирани критериите и условията, които са водещи при определяне размера на обезщетението за земеделските земи, включително и по чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ, който попада в приложното поле на наредбата съгласно чл. 1, т. 1. от нея. Затова при извършването на съдебния контрол върху административния акт, какъвто по същността си е решението на колективния орган по поземлената собственост, съдът следва да прецени само дали ОСЗ О. купел е спазила законодателно регламентираните коефициенти и другите изисквания при определяне стойността на дължимото обезщетение. За да се отговори на този въпрос, за който безспорно са нужни специални познания от областта на оценяването, по делата с правно основание чл. 19, ал. 8 ППЗСПЗЗ се изслушват съдебни експертизи, които се възлагат на вещи лица- независими оценители. Това изискване произтича от разпоредбата на чл. 19а, ал. 8 от ЗСПЗЗ /нова - ДВ, бр. 99 от 22 октомври 2002 г./, която препраща към ал. 4, т. 1. от закона. В тази норма са посочени решенията на ОСЗ за определяне правото на обезщетение по реда на чл. 10б, чл. 10в и чл. 35 от ЗСПЗЗ с посочване на стойността на обезщетението, а това именно

са решенията по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.
Касаторът е сезирал първоинстанционния съд с искане за допускане на заключение на съдебно-техническа експертиза, която да даде заключение относно размера на обезщетението върху процесните имоти, описани в решение № 1246/15.02.2012г. на ОСЗ О. купел, съгласно Наредба за реда за определяне на цени на земеделските земи и механизма на оценяване на база категорията на земеделската земя. Съдът е изслушал заключение, изготвено от вещо лице, с което дължимото обезщетение е определено съгласно приетата от експертизата пазарна стойност на недвижимите имоти, съответно в размер на 28 335,00 лева за имот с площ от 1.889 дка в м. „Голяма могила" в землището на кв. С. и в размер на 27 200,00 лева за имот с площ от 0.680 дка в м. „Горни смърдан" в землището на кв. С..
Настоящият състав намира, че размерът на претендираното обезщетение не може да се определи на тази стойност, тъй като е неприложима разпоредбата на отменения чл.5 от Наредба за реда за определяне на цени на земеделските земи. В хода на процеса по гр.дело № 20759/2012г. не е прието експертно заключение, което да отговори на въпроса дали дадената от ответника стойност от 2 155,00 лева е законосъобразно определена. Независимо че на вещото лице е била поставена задача в този смисъл, със заключението е определена пазарна цена на имотите и не е извършена проверка дали обезщетението, съгласно решението на ОСЗ О. купел е било определено съобразно критериите и условията, регламентирани в НРОЦЗЗ. Доказателства, целящи да установят спазването на регламентирания в наредбата ред при определяне на обезщетението са представени от административния орган в настоящото производство. Касационната инстанция не установява факти, за съществуването на които не са представени доказателства пред първата инстанция. Същността на касационното производство е да се провери дали първоинстанционният съд е приложил правилно законовите разпоредби, съобразно приетите за установени факти. По тази причина съставът на АССГ не може да преценява за първи път на нивото на касационна инстанция дали размерът на обезщетението, определено от ОСЗ О. Купел е съобразен с представените средни цени на дка по категории в землището на С.. В конкретния случай така представените доказателства не са и относими към разглеждания спор, тъй като оспореното решение на ОСЗ О. Купел е издадено на 15.02.2012г., а представеният протокол е от 10.07.2013г.
С оглед на гореизложеното настоящият състав на АССГ намира, че при разглеждане на делото Софийският районен съд е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Съдът е следвало да укаже на страните необходимостта от назначаване на повторна съдебно-техническа експертиза, която да даде заключение дали стойността от 2 155,00 лева е определена в съответствие с критериите, визирани в приложимата НРОЦЗЗ. Оспореното съдебно решение е постановено при непълнота на доказателствата, като приетите за установени факти не почиват на писмените доказателства, събрани и приети в процеса.
По така изложените правни доводи и предвид въведените в касационната жалба основания, оспореното съдебно решение от 16.05.2013г. на СРС, ГО, 35 състав по гр.дело № 20759/2012г., с което е била отхвърлена жалбата срещу Решение № 1246 от 15.02.2012г. на Общинска служба по земеделие - О. купел е неправилно, на основание чл.209 т.3 АПК и на основание чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено. На основание чл.222 ал.2 АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от

друг съдебен състав на СРС, който да извърши процесуални действия по допускане и приемане на заключение на съдебно-техническа експертиза, което да даде отговор на въпроса каква е стойността на дължимото обезщетение при изследване на критериите по чл.3 и сл. от НРОЦЗЗ. Тъй като с настоящото решение спорът не се разрешава по същество, въпросът относно дължимостта и размера на разноските следва да бъде преценен от Софийския районен съд при новото разглеждане на делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, VII касационен състав на основание чл.221 ал.2 АПК и чл.222 ал.2 АПК във вр.чл.19 ал.8 ППЗСПЗЗ

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № I-35-69 от 16.05.2013г. на Софийски районен съд, Гражданско отделение, 35 състав,постановено по гр.д. № 20759/2012г.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.